KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 29. oktober 1984

om anmodning om tilbagebetaling af antidumpingtold opkrævet på importen af visse typer garn af bomuld med oprindelse i Tyrkiet

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(85/19/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84 af 23. juli 1984 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det europæiske økonomiske Fællesskab [1], særlig artikel 16, og

ud fra følgende betragtninger:

A. Procedure

(1) Den 3. december 1981 indførte Kommissionen ved forordning (EØF) nr. 3453/81 [2] en midlertidig antidumpingtold på 16 % på importen af visse typer garn af bomuld med oprindelse i Tyrkiet. Den 3. april 1982 blev der ved Rådets forordning (EØF) nr. 789/82 [3] fastsat en endelig antidumpingtold på 12 % for den pågældende vare, og de beløb, for hvilke der i henhold til forordning (EØF) nr. 3453/81 var stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, blev fra den 1. januar 1982 opkrævet med et beløb svarende til den endelige told.

(2) Der blev derefter mellem på den ene side Kommissionen og på den anden side den tyrkiske regering og sammenslutningen af tyrkiske tekstileksportører indgået et arrangement, og i henhold hertil blev den endelige antidumpingtold ved Rådets forordning (EØF) nr. 2306/82 [4] delvis ophævet den 21. august 1982. Det fastsattes i dette arrangement, at de tyrkiske myndigheder og eksportører skulle indføre en mindsteprisordning for eksporten af bomuldsgarn til Fællesskabet, hvorved den endeligt fastsatte dumpingmargen udlignedes. Forordning (EØF) nr. 789/82 var dog fortsat gældende for varer, der allerede var indført i Fællesskabets toldområde, men som endnu ikke var overgået til fri omsætning.

(3) Den 24. marts og den 28. april 1982 indgav en importør af bomuldsgarn fra Tyrkiet, Continentale Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken GmbH & Co., Hamburg andragende til de tyske myndigheder om tilbagebetaling af et beløb på 676 782,57 DM, som importøren havde indbetalt endeligt i form af antidumpingtold på importen af bomuldsgarn fra Tyrkiet. De tyske myndigheder videregav denne anmodning til Kommissionen.

(4) Kommissionen efterprøvede anmodningen, efter at den havde fået forelagt yderligere bevismateriale. Importøren blev underrettet om de foreløbige resultater af denne undersøgelse og fik lejlighed til at udtale sig herom. Der blev taget hensyn til importørens udtalelse ved vedtagelsen af denne beslutning.

(5) Kommissionen underrettede medlemsstaterne og afgav udtalelse om sagen. En af medlemsstaterne kunne ikke tilslutte sig denne udtalelse, og medlemsstaterne blev derfor hørt inden vedtagelsen af denne beslutning.

B. Ansøgerens anbringender

(6) Som begrundelse for sin anmodning fremsatte ansøgeren den påstand, at de tyrkiske leverandørers normale værdi havde været lavere end den i Rådets forordning (EØF) nr. 789/82 endeligt fastsatte normale værdi. Til støtte for sin påstand har ansøgeren fremlagt erklæringer fra sine tyrkiske leverandører vedrørende disses påståede normale værdi, hvis rigtighed dog ikke blev godtgjort ved hjælp af andet bevismateriale. Ansøgeren anførte, at Kommissionen var forpligtet til at efterprøve rigtigheden af disse påstande, om nødvendigt gennem aflæggelse af kontrolbesøg hos de tyrkiske leverandører.

C. Formaliteten

(7) Anmodningen er indgivet forskriftsmæssigt, da den er i overensstemmelse med de pågældende bestemmelser i Fællesskabets antidumpinglovgivning, navnlig for så vidt angår den fastsatte frist.

D. Realiteten

(8) Anmodningen er imidlertid kun begrundet for så vidt angår en del af det beløb, der forlanges tilbagebetalt. Kommissionen har afvist ansøgerens påstand om, at beregningen af de beløb, der skal

---

[1] EFT nr. L 201 af 30. 7. 1984, s. 1.
[2] EFT nr. L 347 af 3. 12. 1981, s. 19.
[3] EFT nr. L 90 af 3. 4. 1982, s. 1.
[4] EFT nr. L 246 af 21. 8. 1982, s. 14.

tilbagebetales, i det foreliggende tilfælde, skal baseres på en normal værdi, der skal beregnes på et andet grundlag end den i forordning (EØF) nr. 789/82 endeligt fastlagte normale værdi, dvs. den beregnede værdi hos et bestemt antal repræsentative firmaer i Tyrkiet. Denne afvisning begrundes således :

(9) Ved indledningen af antidumpingundersøgelsen, der gennemførtes med henblik på at fastsætte den endelige antidumpingtold, tog Kommissionen kontakt med mere end 50 tyrkiske producenter og anmodede dem om at fremsende udførlige bevisligheder vedrørende priser og omkostninger. Disse producenter blev også gjort bekendt med, at disse bevisligheder kunne efterprøves i forbindelse med kontrolbesøg i Tyrkiet.

(10) Nogle eksportører besvarede ikke denne anmodning om udførlige oplysninger, men den tyrkiske sammenslutning af tekstileksportører, som optrådte på vegne af alle berørte eksportører, herunder den pågældende ansøgers leverandører, fremlagde bevisligheder vedrørende tyrkiske hjemmemarkeds- og eksportpriser, som ifølge sammenslutningens udsagn var repræsentative for alle tyrkiske eksportører. Det blev endvidere foreslået at efterprøve disse oplysninger ved kontrolbesøg hos nogle af de større eksportører.

(11) I betragtning af, at det ifølge Fællesskabets antidumpingforskrifter udtrykkeligt fastsættes, at den normale værdi kan fastsættes på grundlag af repræsentative eller vejede gennemsnitspriser, og efter samråd med nævnte sammenslutning, om hvorvidt nogle af de større eksportører var repræsentative, blev der opnået enighed om, at de tre største eksportører af garn til Fællesskabet kunne udvælges med henblik herpå. Da der var tale om de tre største eksportører til Fællesskabet, måtte det antages, at deres produktionsomkostninger ret nært ville afspejle de gennemsnitlige produktionsomkostninger i Tyrkiet, og at de endog ville være lavere.

Endvidere omfattede disse tre firmaer både offentlige og private virksomheder og repræsenterede de tre vigtigste dyrkningsområder for bomuld i Tyrkiet.

(12) I løbet af antidumpingundersøgelsen viste det sig, at Kommissionens antagelse af den tyrkiske sammenslutning af tekstileksportørers forslag var korrekt, for så vidt som det konstateredes, at den største enkeltfaktor i alle tyrkiske eksportørers produktionsomkostninger (ca. 60 %), nemlig den rå bomuld, stort set var ens i hvert dyrkningsområde på grund af de af regeringen indførte støttepriser for bomuldssåsæd.

(13) Kommissionen beregnede derfor på ovennævnte grundlag den ved forordning (EØF) nr. 3453/81 fastsatte midlertidige told og den senere ved Rådets forordning (EØF) nr. 789/82 fastsatte endelige told.

(14) Var der nu, som begæret af ansøgeren, blevet anvendt individuelle normalværdier med henblik på denne anmodning om tilbagebetaling, ville det have haft til følge, at det senere i høj grad kunne være draget i tvivl, om de ved fastsættelsen af ovennævnte told benyttede normale værdier var repræsentative ; importører, hvis leverandørers normale værdi var lavere end det repræsentative niveau, ville så kunne forlange tolden tilbagebetalt, medens det på den anden side ville blive ladt ude af betragtning, at der uden anvendelsen af den repræsentative metode ville være blevet opkrævet højere antidumpingtold af de importører, hvis leverandørers normale værdi var højere end det repræsentative niveau. Kommissionen går endvidere ud fra, at alle medlemmer af den tyrkiske sammenslutning af tekstileksportører er bundet af de af denne sammenslutning på medlemmernes vegne afgivne garantier, således at de af undersøgelsen omfattede firmaer er repræsentative for alle tyrkiske eksportører.

(15) Kommissionen har i øvrigt taget til efterretning, at ansøgeren ikke har fremlagt bevisligheder til støtte for påstanden om, at de pågældende tyrkiske leverandørers omkostninger rent faktisk var lavere end de af Kommissionen i forbindelse med antidumpingundersøgelsen fastlagte omkostninger. Ansøgeren har endvidere undladt at tage stilling til den af Kommissionen udtalte tvivl om rigtigheden af de af ansøgeren fremlagte oplysninger om leverandørernes omkostninger, navnlig for så vidt angår omkostningerne til råbomuld, der angiveligt skulle være 20 % lavere end de omkostninger, som Kommissionen har lagt til grund for sin undersøgelse. Disse omkostninger, som Kommissionen har lagt til grund for sine beregninger, beror på de oplysninger, Kommissionen har modtaget fra de tyrkiske eksportører, i henhold til hvilke de tyrkiske råbomuldspriser, som følge af de af regeringen indførte støttepriser til bomuldssåsæd ikke varierer fra køber til køber.

(16) Kommissionen har ikke anset det for påkrævet med henblik på undersøgelse af den foreliggende anmodning om tilbagebetaling at ændre de normale værdier, som er lagt til grund for den endelige told. Den pågældende import fandt nemlig sted i slutningen af eller kort efter udløbet af den undersøgelsesperiode, som Kommissionen lagde til grund for beregningen af den tilsvarende

normale værdi med henblik på fastsættelse af omhandlede told. Endvidere understreger den kendsgerning, at de normale værdier blev anvendt i ovennævnte arrangement (stk. 2), som undertegnedes efter at den pågældende import havde fundet sted, gyldigheden af disse normale værdier også i sammenhæng med nærværende anmodning om tilbagebetaling.

(17) Kommissionen har derfor besluttet, at de normale værdier, der skal benyttes med henblik på denne anmodning om tilbagebetaling, svarer til de i forordning (EØF) nr. 789/82 endeligt fastlagte normale værdier.

E. **Tilbagebetalingen**

(18) Det beløb, hvormed den opkrævede told overstiger forskellen mellem de i stk. 17 nævnte normalværdier og de af ansøgeren betalte eksportpriser, skal tilbagebetales —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den af firmaet Continentale Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken GmbH & Co., Hamburg indgivne anmodning om tilbagebetaling af 24. marts og 28. april 1982 afvises; dog indrømmes tilbagebetaling af et beløb på 1 638,01 DM.

Artikel 2

Det i artikel 1 anførte beløb betales af myndighederne i Forbundsrepublikken Tyskland.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland og til firmaet Continentale Produkten Gesellschaft Erhard-Renken GmbH & Co., Hamburg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. oktober 1984.

På Kommissionens vegne

Wilhelm HAFERKAMP

Næstformand